

Slovinci, Hrvati i Srbi!

Na domaku je 5. srpnja, naš Narodni Blagdan.

Odbor slovenskih, hrvatskih i srpskih žena a siročad, kao akcioni odbor središnjeg zemaljskog odbora u Zagrebu, zajedno sa Društvom Cirila i Metoda i akademskom omladinom, navješćuju upravlja ovime poziv na narod, da godine Narodni Blagdan bude u svim našim krajevima proslavljen sabiranjem u korist naše djece.

Slovinci, Hrvati i Srbi!

Bezbrojni i veliki su tereti, koji počivaju dana našem narodu. Gubi se narodna krv i ime u gorkoj sadašnjosti na svoje oči gledamo, glad prijeti, da nam uništi djecu, temelj budućnosti naše.

Zahtjev je vremena u kom živimo, zahtjev je naš, da učinimo sve za očuvanje našeg plemena, za spas naše krvi. Jer — tko će nam biti pravedan, ako mi to sami nismo? — ako imamo samilost prema nama, ako je mi naša, svojoj rodinji krv nemanemo?

Zar da skratimo ruku gledamo kako nam u ciljele pokrajine, kako na usulim grudima naša izdaju dječica, koja ipak nisu ni za što? Kako da opravdamo nemar svoj pred Božjom budućnošću?

Svako naše dijete, koje umre od bolesti ili njenih posljedica pada na našu svakome od nas, koji je mogao živjeti i ustati, a nije htio!

Na dan 5. srpnja dokažimo, da u našem srcu imamo mjesto za svu našu široku otadžbinu i za sve naše patnje! Ujedinitimo se taj dan u ljubavi i ponosnosti!

Slovinci, Hrvati i Srbi, Vaša je narodna dužnost, da na dan Narodnog Blagdana, date svoj glas za spas naše rase. Djeca vas mole zato; okrenite glave, kad siročad upire u vas svoje pune, suza i molbe!

Narodni Blagdan 5. srpnja pokazat će, koliko sam držimo do svoje budućnosti!

Svaki Slovenac, Hrvat i Srbin, svaka naša žena mora taj dan da položi svoj prilog za bolju budućnost našeg plemena i naše zemlje!

Za Družbu sv. Cirila i Metoda:

Prof. Vjekoslav Spinčić
Viktor Car Emin,

Odbor slovenskih, hrvatskih i srpskih žena

za siročad:

Zlata Kuvotićeva

Jelena Cukova

Pipa Tavčar, Arkova.

Za akademsku omladinu:

Stjepan Vukovac

Mirko Došen.

RATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 20. (D. u.) Službeno se javlja: Bitka u itačkoj traje dalje. Neprijatelj je na najvećem delu fronte na Pivavi uzvratilo žilavom ustrajnošću uveđenim protunavalama. Ogorčena se je bitka za naše nove položaje na kanalu Forsetta, na jezničkoj pruži Oderzo-Treviso i na Montello. području Montello porasla je katkad borba do line velikih bitaka na Krasu. Talijani su imjstiče svoje nasrtajne divizije tjerali naprijed dot puta. Veliki gubici prisilile neprijatelja, da je vredno upotrebljavao svoje pričuve, koje je bacao borbu u divizijama i pukovnijama. Svi su njevni nasrtaji bili uzaludni. Bojna skupina feld-maršala Boroevica nije samo bez iznimaka održala i izvojsbene linije, već je zajedno sa divizijama generala pješadije baruna Schäritzera južno od jezničke, koja vodi prema Trevisu, bacila Talijane je prema zapadu. I jugoistočno od Asiaga jurisu Talijani ponovno i sa jednakim uspjehom i za predjašnjih dana. U izvještajima četa obito se slavom spominje sudjelovanje bojovnih ača u boju i u izvidjanju. Od naših bojnih ljea izvojsbio je kapetan Brunowski svoji 33. i 34. čenu pobjedu, poručnik Linke-Crawford svoji 25. poručnik Fiala svoji 23. zračnu pobjedu. — glavića generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 20. (D. u.) Iz velikog se glavnog na službeno javlja: Zapadno bojište. Vojna sku-prijestolonasljednika Rupprehta: Neprijateljeva djelatnost porasla na večer skoro na čitavo bojište. Topovska je paljba opeta oživjela. Jaka

pješadijska odjeljenja udariše u mnogobrojnim odjeljenjima protu našim linijama. Bila su suzbita. — Vojna skupina njem. prijestolonasljednika: U našoj se vatri izjalovile ponovni protivnički pokušaji sjeveroistočno od Chateau-Thierryja, da provale preko odsjeka Chignon. Na ostaloj fronti ostade bojna djelatnost u umjerenim granicama. Vojna skupina pl. Gallwitz: Jugozapadno od Ornesa suzbiti su neprijateljski noćni napadaji. Medju Mo-zom i Mozelem provale naše nasrtajne čete kod Seichepreya u neprijateljske položaje te začete neprijatelju teških gubitaka. Kapetan Berthold izvojsbio je svoju 36. zračnu pobjedu. — Ludendorff.

Rat.

Na poziv američke službe za novačenje, posjetili su neutralni novinari u Engleskoj prošli tjedan luku u Engleskoj Kingsdown, koja služi američkoj plovidbi torpiljarka kao uporište, te kojoj je zapovjednikom admiral Sims. Ovaj je razgovarao sa novinarima o nakanama Amerike u pitanju pobijanja podmornica. Rekao je, da o uspjehu rata protiv njemačkih podmornica ovisi konačna pobjeda saveznika. Prama izjavama Simsa, postajala je godine 1917. ozbiljna opasnost, da će podmornice sprječiti iskrcavanje četa u Francuskoj. Od onda su se saveznici u velikoj mjeri bacili na pobijanje toga neprijateljskoga oružja. Po nazoru Simsa doživjet će njemački podmornički rat neuspjeh. Kao dokaz naveo je, da već sada broj novogradnje raste, dok se broj podmornica umanjuje. Činjenica, da su se njemačke podmornice pojavile na američkoj obali, označuje Sims slabom točkom američke strategije, jer plovidba podmornica preko mora traje dugo vremena, dok je njihov faktični djelokrug u evropskim vodama. Kao sredstvo za pobijanje podmornica označuje admiral u Americi uveden postupak oboružane pratnje. Da se ta metoda još više proširi, gradi američka država 260 novih torpedolovaca, koji će za 18 mjeseci biti dovršeni. Sims je govorio i o nadama, koje se polažu u te nove ladje, te onda prešao na borbene metode, koje se sada upotrebljavaju protiv podmornica. Najuspješnije je navodno pucanje na opazene podmornice u dubinu mora. U stanovitom okrugu ispaljuju se topovi u more, a mecl eksplo-diraju u stanovitoj dubini. Prama tvrdnji admirala, da borbeni metoda osobito jako djeluje na duh posade u njemačkim podmornicama. Sims misli, da će u mjesecu kolovoza stajati u Francuskoj američka vojska od milijuna vojnika. Američki je narod odlučio ne popustiti.

Talijanski izvještaj od 19. lipnja: U noći na 18. i sljedećeg dana nije neprijatelj više napao na visoravni Asiaga sve do Monte bella. Djelomična smo poduzeća suzbiti na Montellu i na Monte Crappi. Poduzeli smo sunke na asiaskom zara-vanku, gdje su odjeljenja saveznika dopremila nekoliko tuceta zarobljenika i dva topa. Naše topništvo nije dalo koncentričkom paljbom na bojnoj liniji zadržanim, ili iza fronte kretajućim neprijateljskim masama, da odahnu. Na Pivavi je prošlo jutro mirno. Ali, poslije podne započela je bitka novim bijesom. Novi pokušaji neprijatelja, da između Candelu i St. Andrea prekorači Pivavu, bili su svi osujećeni. Na riječnom nasipu između Candelu i Fossalta stavio je junački otpor naših četa neprijatelja na tešku kušnju. Kod toga se poiet neprijatelja skršio na nepokolebivom junaštvu naše pješadije. Boj je za tim postao ljut, ali na široj fronti, u odsjeku Fossalta, jugoistočno od Meola i sjeverno od Caposila. Neprijatelj, kojemu smo ostali za petama, branio je očajno svaki pedaj zemlje. Bio je to ljut boj, kod kojega su sudjelovala naša ljetala, kod čega su bacila 15.000 metaka na neprijateljsku pješadiju, koja je osobito na desnom brijegu Pivave zatvorena u usko ograničenom prostoru. I. jurjska divizija, 30. pješadijske divizija, brigada Voltorno kao što i brigada Caserta zaslužuju pohvalu. Bitka traje nesmanjenom žestinom dalje. Bez obzira na gubitke, što mu već 5 dana zadavaju naše strojne puške, naši topovi i naši aeroplani, nastoje neprijatelja kako bi zadržao svoje početne uspjehe. Broj zarobljenika, dopremljenih od početka bitke, iznosi 9011. Više je topova i na stotine mitraljeza palo nama u ruke. Broj oborenih ljetala povisio se na 50. Samo dva naša ili saveznička ljetala se nijesu povratile. — Na koncu nar-braja izvještaj brojeve divizija, pukovnija i baterija, koje su se odlikovale osim onih već navedenih u zadnjem izvještaju.

* Antonsina vilići s hoju kod Reimsa. Pizenjska "Nova Doba" glasilo češkog socijalnog demo-

kratskog vodje dr. Habermana, piše: Upravo fantastičke vijesti dopri stampa četvornog sporazuma o bitci kod Reimsa. Što se tiče opsega bitke, veli, bitka medju Laonom i Reimsom, koja je trajala sedam dana, daleko uzasnija i veća, nego li prva bitka na Marni. Gubici Nijemaca da su bili — kako piše "Journal des Debats" — 600.000 do 700.000 momaka, od toga, veli, oko 300.000 mrtvih. Najveći gubitak pretrpiše, veli, Nijemci pred Reimsom, gdje je njemačka vojska u širini od 15 km bila s cijelim kompleksom bačena u zrak. Veliki dio plijena, koji dobiše Nijemci od sporazuma, vratilo se, kažu, u ruke prijašnjih vlasnika. Proti toj vijesti stoji izvorna službena vijest Njemačka, koja dokazuje baš obratno. "Nova Doba" veli: Listovi sporazuma po svoji prilici pripravljaju raspoloženje za — ratni zajam.

* Mirovna ponuda cara Vilima? "Venkov javlja, da se francuskom štampom pronosi glas, da je car Vilim putem bezičnog brzogjave predložio Francuskoj nove mirovne uvjete. Nitko ne zna ništa odredjenog o tom predlogu, no ipak se o njemu razvila opširna diskusija. Listi, kao "Figaro" pripušta, da se taj put misli s tim predlogom mira iskreno, te da se ne radi ni o kakvoj zasjedi. Ali tim predlogom da se ima djelovati više na Parizlje, koji su u strahu radi sudbine svoga grada, nego li na državnike. "Journal des Debats" misli, da nije treba prosudjivati novu mirovnu ponudu ozbiljno, no da nije takodjer potrebno, otklanjati mirovnu misao, neka dolazi od kudakoli. Silčno sudi i "Humanite". No drugi listovi otklanjaju svaku mirovnu ponudu, jer mir, koji bi se sklopio danas, imao bi za Francusku iste posljedice, kakve se pojavljuju u Rusiji i Rumunjskoj. Na svaki način, vele, treba nastaviti boj i pobrinuti se osobito na vrijeme oko dovoljne obrane Pariza.

* Što može da spasi antantu? Preko Lugana javljaju, da je u talijanskom parlamentu govorio reformist Labriola govor, u kojem je bio vodeći motiv: Njemačka je već pobjednica. Labriola vidi spas antante samo u trim mogućnostima, naime u ustupu škandnavskih država u rat na strani antante, u češkoj revoluciji u Austriji, te u uskrnuću Rusije i ponovnom njenom nastupu u ratu na strani antante.

* Njemačka otklonila austro-poljske riješenje. Iz Beča javljaju "Slovenskom Narodu": "U krugovima njemačkih poslanika, koji imaju dobre sveze s Berlinom, tvrdi se, da je njemačka vlada definitivno otklonila takozvano austro-poljsko riješenje. Sa druge strane javljaju, da je ministar Twardowski izjavio, da će grof Burian ustrajati pri austro-poljskom riješenju i da će cijelu pitanje biti uređeno tek tijekom ljeta.

* Socijalni demokrati vijećaju. Vodja nizozemskih socijalnih demokrata, Troelstra, imao je 17. t. mj. razgovor u Haagu sa vodjom njemačkih socijalnih demokrata, Scheidemannom. Prema nazrijevanju Troelstre nema razloga, e bi se izdalo izvješće o tom razgovoru. Troelstre će uzeti izvješće sobom na londonsku konferenciju dok će Scheidemann podastrijeti svojim drugovima svoje izvješće.

* Kornilov opet na životu. Novinama se već nekoliko puta pronosila vijest, da je Kornilov pao, bio ubijen itd. No, međutim događa se, da skoro svaki bolji ruski čovjek po nekoliko puta umre, i što je najzanimivije, ostaje pri tom uvijek na životu. "Frankfurter Zeitung" javlja: Prema nekoj pariškoj vijesti Havasa, brzojavlja se listovima iz Stockholma: Neka depeša iz Moskve saopćuje: General Kornilov sklopio je s kaskim plemenima ugovor, da zajedno s bojnim silama alijanca poduzmu neku vojničku akciju. Uspjelo mu, da sastavi vojsku od 30.000 momaka, koja je izvela brzi marš. Vijesti iz Jekaterinodara javljaju, da se armada generala Kornilova kreće prema Indiji. Gradovi su Drosenge i Potrovsk već zaposjednuti.

* Govor engleskog kralja. Odgovarajući na poklonstvenu adresu državne ratne konferencije, na kojoj su zastupani svi prekomorski dominiji i indijski narod, kazao je kralj Juraj: Konferencija se sastaje uz okolnosti, koje u svojoj ozbiljnosti ne mogu prećma. Ona jest jasan dokaz o odluci države, da brani zajednička prava i slobodu čovječanstva. Kralj će slijediti velikim zanimanjem potijeku vijećanja te se pouzdaje u to, da će ova vijećanja dovesti do užeg ujedinitelja sviju dijelova države u odluci, da poraze zajedničkog neprijatelja i da grade za budućnost jaču državu.

* General Franchet d'Esperey bio je imenovan na mjesto Guillemonta zapovjednikom savezničke vojske na solunskoj fronti.

iz bivšeg ruskog carstva.

Prilike u Finskoj i u Kareliji. — Englezi gospođari murmanske obale. — Postanak ukrajinske samostalnosti. — Sadašnje prilike u Finskoj. — Građanski rat u Baku.

Iz Londona javljaju od 15. t. mj.: Prema amo stigim stockholmskim vijestima, pripisuje njemačka vlada okolnosti važnost, da će Finska dobiti izlaz na polarno more. Nalog, da se finske granice prošire sve do polarnog mora, povjeren bi dobrovoljačkim četama, za koje bi se, u slučaju potrebe, moglo lako kazati, da su radije na svoju ruku. Vodja ovih četa, neki Lainingen, savjetovao je vladi, e bi bolje bilo, kad bi se stvar riješila mirnim putem sa boljševičkom vladom. Njemački je poslanik u Moskvi osigurao boljševičku vladu, da će finske bande zaposjesti samo onaj dio murmanske obale, koji je bio prepušten Finskoj i nipošto čitavu murmansku obalu. Ovo je područje bilo navodno prepušteno na temelju pregovaranja, koja je nedavno vodio njemački poslanik u Moskvi sa ruskom vladom. Prema tomu je boljševistička vlada prepustila Finskoj jedan dio murmanske obale uz uvjet, da ova evakuirat tvrdje u Kareliji i one u blizini Petrograda i konačno da se odrekne finsko govorećeg pučanstva u Kareliji. Ovaj ugovor nije bio u Finskoj povoljno prihvaćen. Predsjednik je finskog senata primio odaslanništvo karelskog pučanstva, koje je zatražilo, neka Finska anektira Kareliju. I finske novine prosvjeduju protiv proglašenja nezavisnosti Karelije, predjela Abonee i poluotoka Kola, te traže, neka ova područja ostaju kao savezne države unutar Rusije. U Helsinkijskom se glasu, da je engleska vlada posudila vladama ovih područja 100 milijuna rubalja te time dobila trgovački monopol u toj zemlji. — „Berlinske Tidende“ dobivaju vijest sa murmanske obale, da je samo nekoliko stotina Engleza i Francuza zaposleno kod obnavljanja i građenja željezničke pruge Kandalak-Murman. Naprotiv na murmanskoj obali nalazi se sada preko 4000 Srba pod vodstvom jednog srpskog generala. — Dopisnik „Neue Zürcher Zeitung“ pripisuje odujki razgovor sa dobrim poznavateljem prilika u Ukrajini. Ovaj je gospodin kazao medju ostalim: Ustanova ukrajinske je države samo fikcija. Pučanstvo u imenovanim pokrajinama je malorusko i govori maloruski, a to je narječje velikoruskog jezika. U Kijevu je bilo samo 17 posto Malorusa, ali i ovi sami nijesu poznavali maloruskog jezika. Ukrajinski je jezik u Ukrajini mrtav jezik. On živi samo u austrijskoj Galiciji kao rusinski jezik. Ali već prije rata opstojala je u Kijevu mala skupina maloruskih šovinista, koji su zahtijevali apsolutnu državnu nezavisnost Ukrajine. Ova stranka „samostinika“ stvorila je prvu Radnu vladu. Ona je nastojala svim sredstvima da odnaredi Ukrajinu, te je lijeplila na sve uglove i sve kuće oglasne sa napisom: Učite ukrajinski! To se nije dalo baš tako lako provesti. Bilo je prema učitelja a četiri učebnici, što su se izdali, sadržavali su prilično različna slovnička pravila. Prva je ukrajinska armija bila stvorena time, što se je povik'o sve maloruske formacije sa fronte i znodjenilo ih u fantastičke odore. Ova se je vojska osjećala doskora gospodarom situacije, izgubila svaki zapt te se dala na grabež. U to se je doba postupalo sa Velikorusiama gore nego li sa čivutima. Hladnada su činovnici i časnici bili prognani. I u Odesi stvorile se bande, koje su radile oko „ukrajnomanija“ pokretanja. Početkom 1918. pojavljalo se već boljševičko gibanje. Izakako je pao Kerenski, razbuketala se boljševička revolucija također u južnoj Rusiji. I ovdje sastavila se „Crvena armija“, koja je počela opstrjeljavanjem grada. Ova je vojska brojila 20.000 nomaka. U gradu je bilo 4000 narodnih ukrajinskih vojnika, 20.000 demobilizovanih časnika i 300 pomorskih vojnika. Ovi potonji izjavili su se neutralnima. Ali njihova im neutralnost nije hasnala ništa. Iza dvanaestdnevnog podsjedanja razbječala se ukrajinska vojska, a boljševici, koji su unišili u grad, sasjekli su 300 neutralnih mornara i 2400 demobilizovanih časnika. Ljudi, koji su se legitimovali socijalno revolucionarnim iskaznicama ili sličnim, bili su na licu mjesta ustrijeljeni. Kod toga se desilo, da su boljševici pomutnjom ustrijelili dvojicu uglednih njihovih pristaša. Osim imenovanih žrtava boljševika zaglavilo je u to doba 5000 građanskih osoba. Cim su unišili u grad, sahranili su boljševici svoje pale pristaše na svečan način, dok su njihove žrtve kroz mjesec pobojevale po bolnicama ili lješine žrtava ležale nesahranjene po javnim perivojima sve dok nijesu unišili Nijeinci te učinili boljševičkim grozotama kraj. — O sadašnjim prilikama u Ukrajini piše u „Berliner Tageblattu“ Hans Vorst: Njemačka i Austro-Ugarska službeno su priznale vladu hetmana Skoropadskoga, stoga njegov režim može biti stalan, dok traje okupacija i dok hetman bude znao s okupacionim vlastima biti u dobroj slozi. U svom odgovoru na izjavu poslanika obećao je Skoropadski, da će Ukrajinu kao dosada voditi „u čvrstoj vezi s centralnim vlastima“. Ipak je položaj u Ukrajini težak. Zasada bar nije osnovano, da će hetman raditi oko priključka Velikoj Rusiji i sad je pristaša nezavisnosti. Rusi su istaknuli da je on prije mislio drugačije, pa je naivno — što njemačka štampa na to odvrća, da on potječe iz stare ukrajinske porodice i pokazuje nepoznavanje ruskih prilika, kad se misli, da ruski aristokrat u Kijevu misli drugačije od aristokrata u Moskvi. Ali očito ne će hetman težiti za

zajednicom s Moskvom, jer znade, da bi to pobudilo negodovanje okupacionih vlasti a i samomu mu se sjedinjenje s boljševičkom Rusijom čini besmislicom. Kad se izjednače socijalno-političke razlike, bit će Skoropadski, poput svake ukrajinske vlade, opet spreman da nadje put priključenja. Ako se to smatra zlim, onda je to neminovno zlo, s kojim je politika centralnih vlasti trebala računati, a ne da se uzalud angažuje za protivno. Dalje govori Vorst, kako Paul Rohrbach, jedan od najgorljivijih zagovarača „oslobodjenja Ukrajine“, koji se povratio sada odanle, priča u reviji „Deutsche Politik“, da su ga tamo odlični ljudi njemačkog i ruskog porijekla, dapače i ukrajinskog, uvjeravali, da uopće ne postoji ni Ukrajina ni kakvi Ukrajinci. Dalje spominje prof. Duhagena, koji je preporučavao rezerviranu politiku centralnih vlasti, koja se imala ograničiti na to, da osigura provedenje ukrajinskog mirovnog ugovora, a da ne utječe na politički i socijalni razvoj Ukrajine. Vorst veli, da bi Skoropadskova vlada bila bez potpore centralnih vlasti lako brzo uklonjena. Ali kako se može provesti volja pučanstva, dok centralne vlasti uzdržavaju red u Ukrajini? Stoga se može očekivati, da će se pučanstvo centralne vlasti identifikovati s mjerama Skoropadskove vlade. Očito je, da Skoropadski bez potpore centralnih vlasti ne bi mogao podržavati svoga režima, kojim je proglasio ratno stanje nad Ukrajinom. Ostalim okolnostima, koje su bile neki „izvor nerasp'oženju“ u Ukrajini, pridružilo se sada novi momenat: protivitna sežaka protiv Skoropadskove agrarne politike može se lako prenijeti na centralne vlasti, pa makar one htjele samo održati red u zemlji. Položaj je težak kao i prije. Ukrajina čenam, ako se tamo uspostavi red, i u buduću dobavljati, ali su prilike u tom pogledu danas u Ukrajini gore nego u Rusiji, gdje bi se dala uspostaviti neka ravnoteža. — Ruske novine od 2. lipnja javljaju, da u velikom središtu ruske industrije nafte, u Baku, traje sveudilj tvrdokorni građanski rat, koji vodi posljed brojnih nacionalnih i vjerskih razlika svakom prilikom do novih krvavih sukoba. Mnogo vrela i mnogih cisterna nafte bilo je razoreno. Izvoz je nafte prestao baš u trenutku, kad je započela plovidba na do'noj Volgi. Industrija, koja je u Rusiji još radila, pogodjena je tim gore, što je bila navezana još jedino na dopremu nafte, jer se kotlina Doneca nalazi u njemačkom posjedu a ostala je ruska produkcija samo neznatna.

Dnevne vijesti.

Za zabavu našim mornarima prevodimo iz „Zürich Zeitung“ sljedeća mješta govora talijanskog zastupnika Bataglera u talijanskoj komori. Zastupnik je medju ostalim kazao: Zapovjednik je Pellegrini potopio sa legendarnim junaštvom oklopnjaču „Tegetthoff“ te ošteti, čini se, teško još drugi oklopljeni brod. Za tim opisuje ministar mornarice nedavno, divno poduzeće, kod koje je korvetni kapetan Rizzo potopio dreadnought „St. Istvan“, ošteti drugi superdreadnought (1) izvan boja. — Talijanski ministar mornarice Del Bono zahvalio se je na tim izvodima te kazao: „U kratkom roku stavim smo 4, po svoj prilici pet neprijateljskih brodova izvan boja, dva ili tri u straženoj luci i dva na visokom moru. Ja mislim, da je sigurno, da smo, osim jednog broda, čiji gubitak neprijatelj priznaje, uništili ili teško oštetili još dva ili četiri broda, da je jedan dreadnought bio teško oštećen, jedan superdreadnought (1) potopljen, a da ne brojimo torpedovke i podmornice, koje su bile potopljene po svoj prilici u razveseljivom broju...“ Kako vidimo, nije ih još izlećio četverogodišnji, gorki rat. U onom bjesomučnom natezanju za gloriolom junaštva mora da budu saveznici naša bujna mašta i sarlatanstvo. I dreadnoughte i superdreadnoughte a bit će doskora i supersuperdreadnoughte ako Bog da i mašta junačka! Bog daj norem pamet, i onima, koji njima vjeruju.

Skrćenje obroka kruha u Beču. Uskijed skrćenja obroka kruha na po.ovicu zavlada je u Beču, kako proizlazi iz sviju novina, s'ina uzrujanost. Sve njemačke novine su pune vijesti i prosvjeda. Medju prosvjediteljima nalazi se također bečki građonačelnik Weisskirchner, koji tog puta iznimno ne prosvjeduju protiv jugoslavenskih aspiracija, te je radi skrćenja obroka kruha otkazao vladi vjernost. Nama je poznato, da je stradanje u Beču neopisivo i da narod strašno pati. Ali naša se lstra upoznala čitave godine prije sa gladi i stradanjem negoli carsk' Beč. Ali naša lstra nije smjela prosvjedovati. Morala je gladovati i šutjeti. Da se je kod nas prosvjedovalo na način, kako se prosvjeduje sada u Beču, ne bi bilo dostatnih vješača za narod, koji postaje političkim sunnijevcem samo radi toga, što je pošten i što je vjeran svom jeziku i svojoj narodnosti. Potpunoma je neumjesno, da je Weisskirchner prosvjedovao. Weisskirchner i njemačka kršćanska socijalna stranka su stupovi njemačke ratoborne politike, a posljedica te ratoborne politike je sveopće stradanje, sveopći glad a napose i skrćenje krušnih obroka. Neka viču i neka prosvjeduju ko'ikogod im drago, neka vojnička sudišta slijede slijepo svojoj nacionalističkoj strasti, neka nam veče, da smo veleizdajnici, mi smo danas

uvjereniji nego što smo ikada bili, da se moć može spasiti jedino oživotvorenjem našega progno koji je pravedan i prihvatljiv za sve narode i jedini može da izbavi državu od kapitalističko korišćanja i veleagrarskog mađžarskog izrabljiva od vječitih nacionalnih trvenja i nemira i od čitavog zla, od užasnog, barbarskog, zločinskog, dašnjeg rata. — Zanimivo jest, što piše bečki „Neuer Abend“ o krušnoj krizi u Beču: „Jasno da ova mjera nije postala potrebna preko no prehrambenom se uredu znao već prije 14 dana, da bi bilo potrebno smanjenje krušnog obroka. Dop iz Ukrajine i iz Njemačke su posvema izostale. mačka je bila preuzela u Ukrajini rekviziciju Austriji zajamčila za mjesec svibanj izvjesnu koli Koncem svibnja bili smo u posjedu zajamčenih čanja, ali dobavljenog žita nije bilo. Daljnje su teškoće nastupile radi toga, što Ugarska n ispunila svojih obveza napram arm tako te je Austrija bila prisiljena bavljati vojski hranu iz svojih nez nih pričuva. Nema izgleda, da će se prilik Ukrajini u dogledno vrijeme poboljšati...“ Iz proizlazi da su nas naši najvjerniji saveznici pu potpunoma na cjedilu. Njemačka je ugrabila u N jini živeža, ko'iko je mogla, za sebe. Austrija nije toga dobi'a ni zrna. Ugarska, koja si puni žer kriomčarenjem robe preko granice te se bogat računihvarskih cijena, koje mora da plaća austri narod, ne će li erknuti kao životinja, uskratit dovoz hrane vojaci Jugoslavenska je propaga majska deklaracija, koja izričito traži uredjenje rodnih prilika pod hapsburškim prijestoljem, dr opasna. Po državu je opasno sakupljanje za hrva žko'e. Bili Jugoslaven je veleizdajništvo, ali uski vati vojski dobavu hrane, ma da se u Ugarskoj svinje žitom, to jest rodo'jubivo i plemenito. Uz su sve rečenice i fraze njemačkih nacionalača i liovih saveznika Mađžara, uzalud svi sudbeni prog nevinih ljudi, kojim se silom i zlobom hoće doka likakva krivnja, samo da lang imade posla i da stvori po državu opasnu jugoslavensku propagand činjenice govore posve drugim jezikom. One d ziju, da smo patriote bili mi, koji smo tražili i odvlačno sklopljenje mira sa svim državama, koji godine i godine stradamo i šutimo, koji smo pod naš glas samo na obranu uslijed trajnih izazova ječu i činom naših protivnika, a ne mađžarski v agrarci, kojima je rat dobrodoša poslovna konju tura i ne njemački veleindustrijalci, koji plaćaju oničarima goleme dividende, stećene krvlju vojski koji u odlučnom momentu puštaju državu i voj na cjedilu i sveudilj buče, da su oni jedini patrij Ovi Clam Martinizl, koji dobivaju bez kole 43.000 kruna i Egoni Fürst Fürstenbergi, kojima poklanja 40.200 kruna, od praškog društva želje industrije, ovi nositelji veleaustrijske ideje, ne rade državu, oni rade za žep i za dividende. Ovi l neće preporoditi Austrije. Njihov će ju kurz, pom njemačkih nacionalača, upropastiti. Ovi ljudi im na savjesti ne samo bezbrojne žrtve na bojnom p oni su također odgovorni za stradanje i glad u fedju. To je veleizdaja, to upropaćuje državu, ta neka provire malko bezobzirnije njemačko-nacijolistički auditori.

Zdravstveno stanje don Jurja Biankinija. Zdr lje zastupnika g. Biankinija, koji je od rane na više mjeseca ležao i vidao se, sada je kako znamo, okrenulo sasvim na bolje. Rana mu je nozi iscijelila i bolesnik se sada već diže s krev i lijepo oporavlja.

Podcikuje Austrijanci „Arbeiterzeitung“ nosl pod tim naslovom opširan članak, u koj prikazuje u kakvom se užasnom stanju nalazi naš državni voz. Članak završava: „Bez parlame u doba najteže krize u prehrani! Bez parlame u doba 23 milijarde banknota i u doba upisiva ratnog zajma! Bez parlamenta u doba ofenzive jugu! Bez parlamenta u doba, kad raspravlja ropu o sposobnosti Austrije za demokraciju! parlamenta, kad se približava odluka, prenes naša braća i sinove još i petu zimu u strjeljač jarcima! Bez parlamenta! No zato — podciku Austrijanci! ostaje nam vlada Seidlerova!“

Mali oglasnik
KINO CRVENOG KRIŽA
Ulica Sergija broj 34.
Današnji raspored
„Proljeće i smrt“
romantično pozornična igra u 4 čina.
Pečetak: 2:45, 3:55, 5:05, 6:15 i 7:25.
Ulazne cijene za ovaj film I. mjesto K1'20; II. mjesto 60 h
Uči se može kod svake silke.
Ravnateljstvo si pridržaje pravo promijeniti raspored.

pojedini t...
NA listu: U preplati...
Peta: 21. lipnja 19...
RATNI...
Beč, 21. (D...
je nastavio i...
napore, da nam...
zapadno od P...
uzaludne. Svi...
om otporu naših...
ne narasao boj na...
su se na brzu...
zija podmaršala...
za jurišem nep...
proti momku u...
lometra, gomilao...
sti od 8 pukovni...
u vojnika. Golem...
e, da bacaju prič...
kih krvavih gub...
zarobljenika. T...
ovnog dana dopr...
naka, a od ovih...
ovnlja broj 139...
austrijski strijel...
svim bojovima, k...
adači i kao bra...
i lovore. Na gora...
ički boj. — Pogl...
Berlin, 21...
na službeno javlj...
plna prijestolonas...
na čitavoj fronti...
ke. Bili su svuoc...
risa i sjeverno oc...
ne navale krvavo...
škog prijestolonas...
ale Francuza jug...
ske navale sjever...
d toga su i Fra...
kih gubitaka. U r...
ozapadno od Re...
nka lazaretna tab...
uillom i Montigny...
poljavali Francuzi...
hu u posljednje...
skih navala bomba...
Francuski izvješt...
na večer otvoril...
premu na čitavoj fr...
Vregnya sve do i...
uzela je neprijate...
ke položaje izmed...
rcu neprijatelja, ko...
lovanja francuskog...
bran otpor. Izmedju...
išne čete zastavlj...
čovano morale uz...
esu doprle do fran...
igrali su se žestoki...
trpio silne gubitke...
čno od Reimsa svr...
ancuza. Nijemcima...
mu sjeveroistočno o...
francuskim protu...
premišl smo zarobl...
ad morao biti uz sv...
ama tečajem noći...
Francuski izvješta...
akvog važnog doga...
Eng'eski izvještaj...
o noći poduze't...
no od Heibelnerne...
nao je odbijetne...
janku, koju nam je...
lipnja. Kod ovih s...
robljenika te zaplijer...
oga je neprijatelj k...
zbijen od francuski...
tvo dje'ovalo jučer...
tečajem noći kod Me...
Eng'eski izvješta...
nja: Na engleskoj je...
se je topništvo pu...
prijateljsko je topn...
a da'jnja topa. Uku...
osi 7. Na fronti Pia...
e gotovo uopće uzn...
je otpavila brojne...